

תת"ע 2658/08/22 - מדינת ישראל נגד ינון יצחק מימון

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 2658-08-22 מדינת ישראל נ' ינון יצחק מימון
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד חסין

נגד

ינון יצחק מימון

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 19.1.22, הודעת תשלום קנס בגין אי ציות לאור אדום ברמזור (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: " אני כופר בכך שעברתי באור אדום. אני מודה בכך שנהגתי באופניים חשמליים בזמן ובמקום. אני מבקש לציין כי באותה הזדמנות קיבלתי דוח על נסיעה על המדרכה ושילמתי אותו. נבקש לזמן את עד התביעה".

ביום 20.11.22, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר חמודי נסראלדין, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסרטון מלמת גוף, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

פרשת התביעה

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 19.1.22, בסמוך לשעה 16:53, נהג הנאשם באופניים חשמליים ברמת גן, ברחוב אבא הלל, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם רחוב הגלעד, נצפה על ידי עד התביעה, שנסע מאחוריו, כאשר הוא חוצה את קו העצירה, בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, מתקדם לתוך הצומת ואז עובר על מעבר חצייה ואי תנועה המסומנים במקום, עולה על המדרכה ונוסע עליה כברת דרך של כ-70 מטרים, עד שנעצר בצומת הרחובות אבא הלל- בנימין. באותן נסיבות, נהג הנאשם ללא קסדה לראשו.

עמוד 1

העד ניגש אל הנאשם, ביקש ממנו כי יזדהה בפניו, הסביר לו את מהות העבירות, אך הנאשם מיאן תחילה להזדהות בפני העד והתרצה בחלוקף מספר דקות. העד רשם מפיו של הנאשם את הדברים הבאים: "לא עברתי באדום".

העד רשם לנאשם שני דו"חות נוספים - האחד, בגין אי חבישת קסדה והשני, בגין נסיעה על המדרכה.

ב-ת/2, ניתן לראות את המתואר בעמוד 4 לפרוטוקול, שורות 13 עד 17.

העד נחקר והשיב כי אין תיעוד מצולם של העבירה עצמה.

פרשת הגנה

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא עבר עבירה כנטען. לגרסתו, עד התביעה מוכר כמי ש"עושה תחרות", כהגדרת הנאשם, לגבי כמות דו"חות ליום. עוד טען הנאשם, כי הדו"ח נמסר לידי אמו, בשלב מאוחר יותר ואילו בשטח, השוטר רשם לו את שני הדו"חות בגין קסדה ונסיעה על המדרכה, אותם שילם לדבריו.

הנאשם נשאל והשיב כי הבחין בעד לראשונה כשזה קרא לו לעצור וכי לא שם לב שנסע אחריו.

הנאשם נשאל והשיב כי לא הייתה לו חובה להזדהות בפני העד, כיוון שהעד סירב לומר לו במה נחשד.

הנאשם נשאל והשיב כי נסע על מעבר החצייה, אבל כשדלק אור ירוק ברמזור.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד נסע אחרי הנאשם ולא ייתכן חולק, כי היה לו שדה ראייה לעבר הרמזורים בכיוון נסיעתם וקו העצירה. העד תיאר את מסלול נסיעתו של הנאשם, כאשר הנאשם אישר למעשה כי כך נהג - על גבי מעבר החצייה ועל גבי המדרכה וללא קסדה וכן, ציין העד כי שמר על קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין וזאת בלשון המעטה. בית המשפט הזהיר את הנאשם מפני הרשעה בעבירות אחרות ולפי חומר הראיות שהובא בפניו, ייתכן והיה מקום להרשיעו גם בעבירה של נסיעה על גבי מעבר חצייה וזאת לגרסתו שלו.

4. הנאשם טען כי הדו"ח שבנדון נמסר לידי אמו, אבל לא הביאה לעדות בבית המשפט וטעמיו עמו, אך יש בכך כדי להשליך על אמינות גרסתו כולה.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשפ"ג, 20 דצמבר 2022, במעמד הצדדים